

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Fina nuo 1948 m.

Nr. 66 (1049)

Anykščiai, 1959 m. rugpjūčio mėn. 16 d. Kaina 15 kap.

Nemaža dalis rajono mokyklų vadovų, suprasdami, kad rugsėjo pirmoji mėbe už kalnų, energingai ėmėsi darbo ruošdami savo mokyklas naujiems mokslo metams. Dar nepasibaigus egzaminams, buvo prisilimti socialistiniai išpareigojimai, kuriuose užsibrėžta rajono mokyklose išauginti 12.000 triušų ir 60 ha kukurūzų, sutvarkyti mokyklų aplinką, laiku atremontuoti patalpas, pilnai apsirūpinti kuru.

Ellė mokyklų vadovų ir mokytojų išsėję savo prisilimtus išpareigojimus — gerai prižiūrėję kukurūzų plotus, Piktgalio, Naujonų, Jokubėliškių pradinėse, Andrioniškio septynmetėje, Svėdasų vidurinėje ir kitose mokyklose išaugintos gražios triušų fermos. Daugelyje mokyklų jau atlikti remonto darbai ir pilnai pasiruošta sutikti rugsėjo pirmąją.

Pavyzdžiui, Debelių vidurinės mokyklos (direktorius Jatužis) remonte daug pasidarbavo patys mokiniai, ir jis užbaigtas laiku. Čia jau sudaryti ir patikslinti vaikų registracijos sąrašai. Geru mokyklų remontu ir aplinkos sutvarkymu gali didžiuotis Gečionių ir Ažuoterių septynmetė, Kiškelių, Pauriškių, Slavėnų pradinė ir kitų mokyklų mokytojų kolektyvai. Puodžių pradinėje mokykloje baigiama įvesti elektra, ir nuo rug-

darželio, vyrauja piktžolės ir šluoklės. Drg. Gaučys visai nesirūpina mokyklos remontu. Nors mokyklos kuras ir suvežtas, tačiau jis neparuoštas.

Kai kurių mokyklų remontas atliekamas nekokybiškai, o mokyklų vadovai ir tai nekreipia jokio dėmesio. Mickūnų septynmetėje mokykloje tinkuojama negesintomis kalkėmis, Diktarių naujai statomos mokyklos sienose įdėti supuvę medžiai, Vikonių pradinėje mokykloje elekt.

Ar mokyklos paruoštos?

sėjo pirmos klasės išsižiebs Iljičiaus lemputės.

Tačiau tokia padėtis toli gražu ne visur. Reikia pripažinti, kad dalis mokyklų vadovų, kaip Gaučys (Bajorų pradinė mokykla), Vitkūnaitė (Vaišvilėškio pradinė mokykla), Šepetys (Mickūnų septynmetė mokykla), visai pamiršo, kad rugsėjo pirmąją reikia sutikti gerai pasiruošus. Bajorų pradinėje mokykloje, vietoj gražaus

ros instaliacija atlikta neatsižvelgiant į pačius elementariausius estetikos ir grožio reikalavimus.

Už mokyklų nesavalaikį remontą nemaža kaltė tenka ir rajono švietimo skyriaus darbuotojams, kurie retai tikrindavo mokyklų remonto eigą ir nespėjo visas mokyklas pilnai aprūpinti medžiagomis. Kai kurių kolūkių vadovai nerodė reikiamos iniciatyvos šiame reikale. Pavyzdžiui,

Miškinėškio pradinės mokyklos pastate yra „Ažuolų“ kolūkių kontora. Tačiau gonkų stiklai išdažyti, koridorius nedažytas, užterštas. Argi jau daug kolūkiui reikia lėšų, kad įstiklinus langus?

Nežino padėties apie mokyklų remonto eigą ir visa eilė apylinkių Tarybų. Voversių apylinkės Tarybos pirmininkas

dr. Šišla tikino, jog apylinkės mokyklos pilnai

atremontuotos. Tačiau patikrinus, pasirodė, kad Voversių pradinė mokykla nebūvo net pradėta remontuoti. Apie mokyklų remonto darbus nežino Debelių ir Skiemonių apylinkių Tarybų pirmininkai.

Dvi savaitės liko ligi mokslo metų pradžios. Apylinkių Tarybos ir mokyklų vadovai turi dėti visas pastangas, kad moksleiviai sugrįžtų į šviesias, jaukias ir šiltas klases.

KĄ RODO REZULTATAI

Pieno ir mėsos gamybos rodikliai Troškūnų, Rokiškio ir Anykščių rajonų kolūkiuose per šiuos metus 7 mėnesius.

	Troškūnų rajone	Rokiškio rajone	Anykščių rajone
1. Pagaminta pieno 100 ha naudmenų (cnt)	89,2	74,4	92,2
2. Primelžta pieno iš vienos karvės (kg)	1235	943	1281
3. Pieno gamybos padidėjimas palyginus su pereinamųjų metų tuo pačiu laikotarpiu	+53	+157	+208
4. Pagaminta ir parduota mėsos 100 ha naudmenų (cnt)	9,4	9,4	12,3
5. Pagaminta ir parduota kiaulienos 100 ha ariamos (cnt)	11,3	9,4	12,2

Žemės ūkio praktikai mokysis technikumė

TROSKŪNAI. Į komjaunimo rajono komiteto sekretoriaus dr. Gričiūno kabinetą įeina „Spindulio“ kolūkių traktorininkas Gelmantas Bernadišius:

— Noriu gauti rekomendaciją stoti į Raguvėlės žemės ūkio technikumą, — sako jis.

1951 metais Gelmantas baigė Viešintų vidurinės mokyklos septyniąsias klases. Po to jis mokėsi traktorininkų kursuose, dirbo gimtajame „Spindulio“ kolūkyje. Po karinės tarnybos jis vėl grįžo į kolūkių. Dirbdamas traktoriumi, Bernadišius visuomet viršydavo išdirbio normas. Komjaunimo rajono komitetas rekomendavo darbštųjį mechanizatorių mokytis agronomijos skyriuje.

Komjaunuolišką rekomendaciją mokytis zootechnikos skyriuje gavo „Gegužės Pirmosios“ kolūkių pirmaujanči melžėja komjaunuolė Antanina Daukšaitė. Per 7 šiuos metus mėnesius ji iš kiekvienos 13 prižiūrimų karvių primelžė daugiau kaip po 1.500 kilogramų pieno.

Rekomendacijos mokytis Raguvėlės žemės ūkio technikumė taip pat išduotos „Pažangos“ ir „Levaniškio“ žemės ūkio artelių kolūkiečiams Juozui Sereiliui, Albinui Skaržauskui ir kitiems jauniems kolūkiečiams.

Siemet Raguvėlės žemės ūkio technikumė mokysis 60 žmonių. Dauguma jų — žemės ūkio praktikai.

„Draugystės“, „Švyturio“ ir „Tarybinės žemės“ kolūkių žemdirbiai baigė vasarojaus piūtį. Sekime pirmūnų pavyzdžiu!

Žmonės dykinėja, o vasarojus byra

TRUMPAI

Keletas rajono kolūkių baigia javapiūtę, turi pakankamai prisikulę rugių sėjal. O „Kibirkšties“ kolūkyje viskas eina atvirkščiai. Iki rugpjūčio 10 dienos kūrė javus tik pelės. Dalis rugių dar nesuvežta. Pirmūnų patyrimas vežti rugius tiesiog prie kuliavimo čia neapraktikuojamas.

Ketvirtoje laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje Alf. Barčio, dar nenuvalyta pusė turimo derliaus. Beveik kasdien čia tik 10—11 valandą laukuose pasirodo žmonės. Padirba porą valandų ir eina pietauti. Jau dabar kolūkiečiai juokauja, kad derlių teks valyti iki žiemų žės.

Yra brigadoje žmonių, kurie dirba su at-

sidavimu. Stai kerta mūjų vairuotojai Vl. Surgautas, J. Skuja viršija pjovimo normas, ragina kitus sparčiau piauoti vasarojų. Bet juk du-trys žmonės nenuvalys visų laukų.

Kolūkietis Mykolas Raškevičius, petingas vyras, trykšta sveikata, bet brigadoje beveik nedirba. Buvo jam valdyba neva sumažinusi sodybinį sklypėlį, bet jis vėl jį pasididino.

Angelei Navickaitėi tik apie trisdešimt metų, o ji darbą irgi neina. Parišo porą dienų rugius ir pasakė visiems:

— Nedirba kiti, nedirbsiu ir aš.

Tokių dykinėtojų

brigadoje yra daugiau. Bet brigadininkas Barčys nepajėgia organizuoti visų darbų. Tiesiog už menkniekius kolūkiečius koluoja, beveik su visais yra susipykęs, išsibaręs.

Dar vykstant šienapiūtei, daugelis, užuot šienavę kolūkiui, piove šieną savo karvutėms, kurių kiekvienas čia turi po dvi. O brigadininkas nieko nepadarė tokiems savivaliautojams. Už tai tie, kurie sąžiningai šienavo kolūkiui, dabar nei na kirsti javų. Kas ką užsimano, taip ir daro, o brigadininkas žino tik vieną bausmę — gerai išsikolioti.

Nėra brigadai priskirto nė vieno valdybos nario derliaus, nu-

ėmimo kontrolei. Retai čia užsuka ir pirmininkas. Tikrai kyla abejonės, ar sugebės brigadininkas nuimti nuo laukų tokių puikų derlių laiku ir be nuostolių?

Č. Bytautas
(„K. d.“ koresp.)

Alb. SKARDZIUS

Baigė javapiūtę

„Švyturio“ kolūkių dviejose laukininkystės brigadose visi javai suvežti į klotimus. Šeštadienį baigė javapiūtę ir trečiosios brigados žmonės.

392 ha javų švyturiečiai nupiovė ir didelę dalį suvežė per nepilną mėnesį laiko.

— Pirmi metal, kai taip karštai dirbo žmonės, — pasakoja bri-

gadininkas J. Dimonas. — Nėra ko abejoti, kad septynmetį įvykdysim per penkis metus.

Neuždelsti čia ir kiti darbai. Jau nurauta 38 ha linų, iš kurių pusė iškulta. Visos brigados gerai pasiruošę, apsirūpinę sėkla rudens sėjai.

Br. BERCIONAS

SUMSKO SRITIS. Visai neseniai N. V. Skobenko dirbo Belopolsko rajono „Kelias į komunizmą“ kolūkių pirmininko pavaduotoju. Sekdamas Socialistinio Darbo Didvyrio V. Gaganovo pavyzdžiu, jis pradėjo dirbti atsilikusios brigados brigadininku. V. N. Skobenko pasirodė geru organizatoriumi ir šeimininku. Dabar žymiai pasikeltė padėtis kompleksinėje brigadoje, kuriai jis vadovauja.

Nuotraukoje: V. N. Skobenko.

A. Zavgorodnevo (TASS) nuotr.

Kolūkinio darbo dešimtmetis

Išaugo naujas žmogus

Gera prisimenu pirmuosius kolūkinio gyvenimo metus. Vėžą žmogus į klotimą įvairius ir duria pėdą su pėdu, kad nuo kaimyno javų atsi-skirtų. Ką gali žino-ti — gal vėl iširs tas kolūkis, ir savuo-sius javus sau išsi-kuls. Netikėjo kai kurie kolūkiniai san-tvarka.

Daug teko prisivar-ginti ir su Albinu Šimkūnu. Užsložiuo-davo, ir jo nepama-tysi laukuose. Būdavo slapti, ne-ja pakra-čiais, girtuok-liauja, pešty-

Rašo kolūkio pirmininkas
A. SLAVENSKAS

nes kelia. Nėgana to. Dar visokius skundus į ra-joną rašinėjo. Galvojom, kad reikės jį visai iš kolūkio pašalinti, kaip sąmo-ningą kenkėją. Bet vis del-sėm. Vieną kartą žmoniškai su juo pakalbėdavom, kitą sykį į darbą priprašyda-vom. Taip vis dažniau bendrą kalbą surasdavom. Kėitėsi vyrukas, matyda-mas, kad tokie gastroliaivi-mai nieko gero neduos. Pagaliau jis atėjo į bendrą kolektyvą ir pradėjo dirbti iš peties. Toks pavyzdys ne vienas. Tinginiaudavo, girtuokliaudavo ir vengda-vo darbo J. Valcekauskas, J. Balaišis, A. Nakutis ir kai kurie kiti. Dabar jie — kolūkinės gamybos pir-mūnais.

Išaugo kolūkyje geri organizatoriai, tikri gimto-sios žemės šeimininkai. Pamenu, paskyrėm briga-

dininku Vyt. Dagį. Nė vie-no žingsnio jis nedarydavo savarankiškai. Ko tik-tai reikia — tuojau dumia į kolūkio valdybą. Bet pra-ėjo metai kiti, ir jis išmo-ko vadovauti. Dabar Vyt. Dagio brigada pirmaujanti. Niekas jo nepakeistų. Ne-veltui jį vyriausybė apdo-vanojo „Raudonosios Vė-liavos“ ordinu. Tik gero žodžio nusipelnė ir briga-dininkas J. Stukas.

O kiek puikių žmonių dirba gyvulininkystės fer-mose ir laukininkystėje! Tiesiog neįsivaizduotumėm kolūkio gamybos augimo be šauniųjų melžėjų G. Banytės, M. Sukytės, be bekėnų augintojų Br. Bau-kienės ir M. Janušonienės, be darbščių kolūkiečių Alb. Buzėno, B. Budrei-kos, O. Balaišio ir dešim-ties kitų.

Visai pasikeitė kolūkie-

čių pažiūra į sąvokas „ma-no“ ir „mūsų“. Būdavo, tik pakalbėk žmogui, kad ar-dysime tavo buvusį kloji-mą ar klėtį, tai tuoj kilda-vo didžiausias triukšmas. Dabar be širdgėlos patys kolūkiečiai verčia savo bu-vusius tvartus, klėtis ir vė-žą sienojus į visuomeninių pastatų statybas. Jau nie-kas nebepyksta, kad jo buvusiu arkliu kalmynas aria, jog jo padargais visi naudojami.

Kiek gražių darbo pa-vydzį parodė žmonės šią vasarą! Ilga sausra anksti pribrandino vi-sus javus. Kad neišbyrėtų grū-dai, kolūkiečiai

vežė naktimis vasarojū. Ypač daug buvo pasidar-buota prie linų. Per vieną naktį keturios laukininkys-tės brigados suvežė visus nurautus linus, ir buvo iš-vengta sėmenų nuostolio.

Taip dirbdami kas metai, savo darbščiomis rankomis kolūkiečiai sustiprino vi-suomeninį ūkį. Kolūkis iš-sistatė svarbiausius visuo-meninius pastatus, 70 pro-centų visų darbų mecha-nizavo. Kolūkiečių gyveni-mas tapo pasiturintis. Apie tai kalba faktai. Kone kiekvienas klemas turi ra-dijo imtuvą, 75 procentais kolūkiečių namai elektrifi-kuoti. Apie 50 kolūkiečių turi nuosavus motociklus, o dviratį galima rasti bemaž kiekviename name.

Naujas kolūkinis žmo-gus kuria dar šviesesnę ateitį, kad kaimas būtų pa-našus į miesto valzdą.

REPORTAŽAS

Vakar diena buvo gied-ra. Baltavilniai debesys nugulė į pietus, aprimo švilpavęs vėjas, ir toli girdėjosi, kaip kolūkio bib-liotekoje suskardeno mo-kytojo Jono Gaučio tam-pomas akordeonas.

— Į repeticiją laikas, — žvilgtelėjo melžėja Mil-da Sukytė į laikrodį ir sėdo ant dviračio.

Kai įėjai atskubėjo į biblioteką, čia jau buvo susirinkę beveik visi savi-veiklininkai.

— Niekas negali Darbe pavyti Mūsų šaunuolės Genės Banytės, — mėgino dainuoti kupletus bibliotekos vedėja, Elvyra Zolubaitė.

— Puikus dalykas tie kupletai. Rytoj visus pir-mūnus išaukštinsim. O nie-kadėjams tai teks raudo-

Septynmečio pabaigtuvių vainiką nupinsime per penkerius metus

Kartais eini kolūki-nio kaimo laukais, gė-riesi dosnia žeme, naujomis statybomis ir nejučiom pagalvojai, kaip atrodo kolūkio vaizdas ateityje. Už-tenka tik susimąstyti, ir širdį užlieja gaivi šilima. Ne per dešimt-mečius, o per keletą metų neatpažįstamai pasikeis Kunigiškių, Gikių, Juodkonių ir kiti kaimai. Tokia jau mūsų kolūkio septyn-mečio programa, kurią kolūkiečiai pasiryžę įgyvendinti per penke-rius metus.

Ant gražaus kalniu-ko subaltuos dviaušk-tis kultūros namų pas-tatas. Jis turės patogią sceną, 200 vietų žiū-rovų salę. Tuose pa-čiuose rūmuose įsikurs biblioteka, kolūkio kontora. Netoliese bus pastatytas viešbutis ir valgykla. O kiek ga-mybinių pastatų iš-

V. POLIKEVICIUS,
kolūkio partinės
organizacijos
sekretorius

augš! Jau dabar stato-ma 300 vietų karvidė ir versidė. Taip pat pastatysime kiaulidę, dvi arklides, paukšti-dę, avidę, keturis kloji-mus, moderniškas tech-nikos remonto dirbtu-ves. Pusė kolūkiečių persikelis į kolūkinę gyvenvietę. Į šių būsi-mųjų pastatų vaizdą

dar įsiterps anksčiau suręsta karvidė, kiau-lidė, grūdų sandėliai, elektrinė ir kiti ma-žesni pastatai, ir mūsų kolūkis nesiskirs nuo miesto. Išsities ištiesos gatvės, visuose kol-ūkiečių namuose spin-dės elektros žiburiai.

Pasikeis ne tik-tai kolūkio išorinė išvaiz-da. Kelis kartus pra-turtės visuomeniniai aruodai, o kolūkio pi-niginės pajamos išaugs ligi 5,5 milijono rub-lių. Tai ne išgalvotas skaičius, o realus ap-skaiciavimas. Juk kol-ūkio septynmečio pla-ne numatyta du kartus padidinti gyvulinin-kystės produktų ga-mybą ir grūdinių kul-tūrų derlingumą. Pra-eitais metais 100 ha naudmenų pagamino-mė po 221 cnt pieno ir 100 ha arimo po 49,2 cnt kiaulienos, prikū-lėme po 9,4 cnt grūdų iš hektaro. Tai jau bu-vo nemaži rodikliai. Gi įvykdę septynmečio planą, pagaminsime po 500 cnt pieno 100 ha žemės naudmenų ir po 100 cnt kiaulienos 100 ha arimo. Grūdinių kultūrų derlingumas padidės ligi 18 cnt iš hektaro. Darbadienio vertė bus skaičiuoja-ma keliomis dešimti-mis rublių.

Žinoma, neateis šie laimėjimai savaime. Tik atkakliu triūsu, savo darbščiomis ran-komis kolūkiečiai pasi-ryžę nupinti septyn-mečio pabaigtuvių vaini-ką per penkerius me-tus.

Neatskiriama gyvenimo dalis

Nuo seno mūsų kol-ūkiečiai mėgsta skam-bią sutartinę sudainuo-ti, smagią polkutę su-šokti.

Be didelio vargo buvo suorganizuotas 28 žmo-nių choras, kuriam va-dovauja mokytojas L. Pilkauskas. Jame daly-vauja ne tik-tai jauni-mas, o ir pagyvenę kol-ūkiečiai E. Kutkienė, O. Balaišienė ir kiti.

Ypač didelį popula-rumą įgijo pučiamųjų instrumentų orkestras ir kaimo kapela. Vadovau-jami gėlaus kolūkiečio P. Janušonio, muzikan-tai išmoko daug puikių

melodijų, kurių gaidas gavo iš Vilniaus Filhar-monijos.

Ne tik-tai dainuoti, groti ir šokti moka kol-ūkiečiai. Neblogai jie ir vaidina scenoje. Sav-veiklininkai paruošė to-kius sudėtingus veika-lus, kaip A. Vienuolio dramą „Prieblandoje“, B. Dauguvičio „Žaldo-kynė“, V. Miliūno „Vi-durdienio debesys“.

Saviveikla tapo neat-skiriama jų gyvenimo dalimi.

E. ZOLUBAITĖ,
kolūkio bibliotekos
vedėja

! naujų pergalių rytą

nuoti, — skaltįdamas pus-balsiu tekstą, džiaugėsi Jonas Gaučys.

Netrukus saviveiklinin-kai pradėjo repetuoti dai-nas, tautinius šoklus, kup-letus, su kurlais pasirodys šventėje.

Judru ir linksma buvo kolūkio kontoroje.

— Na, kaip alutis šne-kutis? — užklausė kol-ūkiečiai pasirodžiusią ge-riusią aludarę Eugeniją Dagytę.

— Net statinių lankus templa. Ne vieną polkutės sukūryje paskraidins tas skystymėlis.

— O vietą tom visom linksmybėm paruošė kaip pridėra? — užklausė staty-bininką Algį Baroną bri-

gadlininkas Jonas Stukas.

— Kaip nulieta tribūna stovi, pakila choristams. O vieta kokia: pušynėlis, ne-toliese Jara srovena. Pagal lakštingalų valsus galėsim šokti, — šypsodamasis pa-sakoja Stasys Gikys.

Nekreipdamas dėmesio į kolūkiečių pašnekėjus ir juokavimus, už stalo kažką skalčiavo kolūkio pirminin-kas Aleksandras Slavens-kas.

— Dagys atėjo? — pa-klausė jis, apžvelgdamas susirinkusius.

— Aš čia pat, — pri-sistatė pašauktasis. — Ga-llu atreportuoti, kad visas derlius nupiautas.

— Puiku! — paspaudė jam ranką pirmininkas. —

Vadinas, pradėsim iškil-mingą valdybos posėdį, pa-švęstą kolūkio dešimtmečio minėjimui, žinodami, kad viens kolūkis baigė der-liaus plūtį.

Ir kolūkio valdybos na-riai, brigadininkai, gyvuli-ninkystės fermų vedėjai netrukus suėdo už stalų.

Ilgai kolūkiečiai ta-rėsi, kaip be nuostolių su-vežti visą vasarojū, ką ap-dovanoti už gerą darbą...

Kai posėdžio dalyviai skirstėsi į namus, rytuose pirmąsias žymes rodė auš-ra. Brėško kolūkio dešimt-mečio šventės diena, naujų pergalių rytas.

Alf. BRIEDIS
(„K. d.“ koresp.)
„Lenino keliu“ kolūkis

Suradom savo laimę

(Pasakoja kolūkietis K. Baukys)

Kadaise tikėjau, kad yra žmonių, kurie gimsta po laimingą žvaigždę. Tiems visa-da gyvenime sekas. O aš su žmona savos lūš-nos neturėjom.

Manot, tik mudu to-kie bedaliai buvom. Prisimenu, kaip laikė-si Povilas Jakubonis. Ir žemės gabalą, ir nuosavus namus žmo-gus turėjo. Bet iš var-go niekaip neįstengė išsikaupti. Iš žemės banko turėjo imti pa-skolą. Kas metal brido į didesnę skolą, kol galop 13 tūkstančių litų išiskolino. Ir vis-kas, brolyti! Buvo jau suskaitytos jo diene-lės ligi varžytynių.

O dabar Jakubonis gyvena kaip niekada. Susitvarkė namą, su-

nus Stasys Žemės ūkio akademiją baigė, Do-natas — Politechnikos institute studijuoja, dukterė Irena mokyto-jauja.

Na, o kaip pasikei-tė mūsų šeimos gyve-nimas! Nebereikia dėl duonos kėsnio drebėti. Ką čia beminėsiu, kiek už darbadienius tonų grūdų ir tūkstančių rublių gaunam. Geriau pasakysiu, kad namą gyvenvietėje pasista-tėm. Užėik į vidų — radijas groja, elektra šviečia, puošnūs bal-dai stovi. Tai juk ir pasako, kad gyvenam turtingai. Vieni, vaikai mokosi, kiti kolūkyje darbuojasi.

Suradom savo lai-mę. Ne dangaus žvaigždės, o kolūkinė santvarka ją atnešė.

Partijos gyvenimas

Nuolat rūpintis kadru
auklėjimu

Ivykęs „Svėdasų“ kolūkio pirminės partinės organizacijos susirinkimas apsvarstė kadru parinkimo ir auklėjimo kolūkyje klausimą. Pranešėjas kolūkio pirmininkas drg. Kovas nurodė, kad, stiprinami kolūkyje darbo drausmę, kovodami už socialistinių įsipareigojimų savalaikį įvykdymą, nemažai nuveikė kolūkio komunistai. Brązauskienė, Didžgalvienė, Laučius ir kiti komunistai ne tik geri kolūkės gamybos organizatoriai, bet ir savo sąžiningu darbu kolūkyje rodo pavyzdį kitiems. Dėka išvystyto socialistinio lenklynavimo tarp laukininkystės brigadų ir atskirų kolūkiečių šiemet suglaustais terminais buvo atlikti rugiapilutės darbai, organizuotai vyksta kūlimo darbai.

Tačiau pranešėjas atskleidė nemažą trūkumą, pasitinkančių darbe su gyvulininkystės fermų kadrais: retai pravedami su jais gamybiniai pasitarimai nesirūpinama jų kvalifikacijos kėlimu.

Pasisakiusi komunistė drg. Brązauskienė nurodė, kad dirbant su kadrais

labai svarbu atkreipti dėmesį į jų parinkimą, o dar svarbiau į tai, kaip jie yra auklėjami, kaip mokomi darbe. Partinė organizacija turėtų daugiau rūpintis kolūkinės gamybos klausimais, dažniau ruošti atvirus partinės organizacijos susirinkimus, kuriuose svarstyti klausimus, surištus su darbu vienoje ar kitoje laukininkystės brigadoje, gyvulininkystės fermoje.

Komunistė Didžgalvienė kritikavo kolūkio valdybą, kuri labai mažai domisi gyvulininkystės darbuotojų kadrais. Jų tarpe nepravėdamas joks auklėjamas darbas, tarp melžėjų nevystomas socialistinis lenklynimas, todėl ir neuostabu, kad plieno gamyboje mes dar gerokai atsiliekame. Reikėtų darbuotojų ir gyvulininkystės fermas pasiųsti daugiau komunistų bei komjaunuolių ir griežčiau pareikalauti atsakomybės už pavestą darbą.

Kolūkio partinės organizacijos sekretorė drg. Juozaponytė pabrėžė, kad tiek „Svėdasų“ kolūkyje, tiek ir esančių miestelyje įstatų darbuotojų tarpe reikia iš pagrindų pagerinti masi-

nį politinį darbą. Prie kultūros namų anksčiau buvo organizuotas paskaitų ciklas atelstiniais klausimais. Bet tuo viskas ir pasibaigė. Vertėtų rimtai pagalvoti apie klausimų atsakymų vakarų organizavimą. Ji pasiūlė šiais metais kolūkyje organizuoti politinę mokyklą, kurioje galėtų mokytis visi komunistai, komjaunuoliai, o taip pat laukininkystės brigadų brigadininkai, gyvulininkystės fermų darbuotojai.

A. UTKUS
LKP RK politinio švietimo kabineto vedėjas

GYVENIMAN IŠĖJUS

Dešimtys jaunuolių ir merginų gavo šiais metais brandos atestatus, išėjo į gyvenimą. Kokį pasirinkti kelią, kokia profesija arčiau prie širdies? — tokios mintys jaudino ne vieną abiturientą. Ir išsiskirstė jie visi įvairiais keliais keletais. Šiame straipsnyje mes ir norime papasakoti, kur šiandien jie, mūsų jaunieji draugai.

TEISINGAI, BRONĖ!

Iš komjaunimo rajono komiteto Bronė Blažytė išėjo ko neverkdama. Kai jos užklauso draugai, ką ketinanti daryti toliau, Bronė atsakė:

— Studijuoti noriu.
— O ką jūs pasirinkot, kokią profesiją?

Bronė tylėjo. Ji nežinojo, ką atsakyti. Juk taip daug yra įvairių profesijų. Bet kurią rinktis?

Cia jai ir patarė vyresnieji draugai, kad ne pro šalį būtų porą metų padirbėti, geriau pažinti gyvenimą, o tada ir apie studijas pagalvosianti, apsi-

spresianti, kur mokytis.

Mergina pravirko. Grįžo į namus lyg iš laidotuvių.

— Nurimk, — guodė motina. — Gal taip ir geriau. Susirasi darbo mieste, o paskui matysim.

Per gerus pažįstamus Bronė susirado tarnybą statybos-montavimo valdyboje. Bet čia pareikalavo gauti iš kolūkio valdybos sutikimą, kad neprieštarauja jai išvykti.

— Kuo gi tu, mergužyt, ten dirbsi? — paklausė „Tarybinės žemės“ kolūkio pirmininkas Nazarovas. — Ach, popierėlius išrašinėsi. Tu ką, balta-ranke sumanel pasidaryti? Neverta iš kolūkio išeiti. Čia yra daug darbo, ir labai reikalingos jaunos rankos. Nori būti melžėja?

Rodos, kad perkūnas trenkė. Kaimo bobelės tik apie šį pirmininko pasiūlymą ir tekalbėjo:

— Pamanykit tik, išsimokslino mergaitė, o jai melžėja siūlo. Kad tu nesulauktum...

Du vaikinai nedrąsiai sukiojosi apie Anykščių statybos-montavimo valdybos sandėlio duris. Išdidžiai žvangindama raktais, atėina sandėlininkė Valeckienė.

— Sandėlininke, man priklauso specrūbai. Aš betonuotojas, — prašo pirmasis vaikinai.

— O man pirštines reikalingos, — ir ant-
ras vaikinai rodo nu-
brūžintas prie betono stulpų rankas.

— Sliubinio kostiumo nė vienam nereikia? — išdidžiai ir kartu rū-

— Ale, sakau, ir laikai atėjo. Mokslo žmogus, o čia karves tau duoda daboti, — šnibždėjo kaimynės parėmę tvorą.

O Bronė klausėsi tų kalbų ir verkė.

Vieną dieną susitiko Oną Mickūnaite, kolūkio melžėja. Merginos išsikalbėjo.

— O tu spliuk į bobų tauškalus. Geras melžėjos darbas. Ir uždarbiš geras. Tu gi ir padorios suknelės neturi. Padirbėsi, įsitaisysi rūbų, o studijos nepabėgs, — atvirai ir nuoširdžiai dėstė ji Bronė.

Jau seniai Bronė Blažytė melžia karves. Su Ona Mickūnaite jos dabar geriausios draugės, viena kita padeda darbe. Kolūkio bobelės irgi nutilo, liežuviams nebelaudo.

— Kaip aš gerai padariau, kad pasil-
(Nukelta į 4 psl.)

Įrengti linmarkas
tinkamose vietose

Rajono kolūkiuose dabartiniu metu raunami linai, kurių stiebelius neužilgo reikės pamerkti. Todėl svarbu iš anksto paruošti linų mirkyklas. Bet ne visiems žinoma, kad linų mirkymas ten, kur veisiasi žuvis, atneša didžiausią žalą žuvininkystei. Norint to išvengti, linmar-

kas reikia įrengti tose vietose, kur nėra žuvų, ir ne arčiau 20 metrų nuo žuvininkystės baseinų. Nuleisti vandenį iš linmarkų į žuvininkystės taseinus taip pat negalima.

A. ZVIRBLIS
Gamtos apsaugos komiteto plotų priežiūrėtojas

Kur galima žvejoti

Gamtos apsaugos komitetas leido Anykščių rajono žvejų mėgėjų sekcijos nariams žvejoti su statomaisiais tinklais, ne ilgesniais, kaip 20 m ir ne mažesnėmis, kaip

24×24 mm akutėmis, Sventijoje ir jos intakuose Anykščių rajono ribose.

K. Kairiūkštis
Anykščių rajono žvejų mėgėjų sekcijos pirmininkas

Ne į tą kėdę įsėdo

— Kojų nespėjot dar sušilti, o tokie jau gudrūs. Duok tą, duok aną...

Vaikinai, nuleidę galvas, išėina prie darbo.

Seni darbininkai naujokus moko:

— Gerai, kad per galvą jums kuo neužvežė. Reikėjo iš tolo nusilenkti, pabučiuoti ranką ir pasakyti: „Ponia sandėlininke! Per jūsų didžią malonę norim gauti specrūbus“. Čia pas mus tokia tvarka nuo seno, kai Valeckienė į sandėlį įsisuko. Ponia nepavadinai — visą košę pagadinsi.

— Ponia, poniute, būkit gerutė: pirštines pakeiskit. Visai suplyšo, — kaulija išdidžiai sandėlininkė vaikinai.

— Imk jau, ar ką, — saldesniu balsu gieda Valeckienė.

— Duokit man darbo

Ant galvos jo — aureolė, Akys išmeigtos į tolį, Tik ranka jo netoli — Viską grobia sandėly. Dall. L. Rymelkio pieš.

Mūsų medžiagos
pėdsakais

„Išėjo į bazę“

Anykščių miesto vartotojų kooperatyvo reikalų valdytojas drg. Smatavičius praneša, kad tokio pavadinimo straipsnyje, išspausdintame mūsų laikraščio 59 (1042) numeryje, minėti faktai atitinka tikrovę. Kiosko vedėja išpėta, o į prekybos taškus prekės pristatomos žiediniu išvežiojimu.

„Kukurūzai šaukia Riauhaite“

Taip pavadintas kritikinis straipsnelis buvo išspausdintas „Kolektyvinio darbo“ 58 (1041) numeryje. Rajono švietimo skyriaus vedėjas drg. Žibutis pranešė redakcijai, kad faktai pasitvirtino. Kritikuota mokytoja perspėta, ir padėtis ištaisyta.

paluotus drabužius, kurių ir pats kipšas ant savo kūno nedėtų, tėske darbininkui į glėbį.

O būtų pavadinęs ją poniute, nusilenkęs iki žemės, būtų Valeckienė iš ryšulio ištraukus švairius, gerai pasiūtus darbo rūbus, batus, pirštines. Sandėlyje visko yra. Stinga tik vieno gero sandėlininko, nuoširdaus darbininkų draugo. Ar nepersunkios „poniai“ Valeckienei šios pareigos?

Grupės darbininkų parašai

Vertos geros pylos

Ankstus rytas. „Pergalės“ kolūkio ketvirtos brigados kolūkiečiai skuba į laukus. Jų rankų laukia prinokę javų varpos, aukšiemis galvutėmis linguoja linai.

Nusisegusi nuo krūtinės komjaunimo ženklelį, skuba ir Dalia Sacevičiūtė... puošti. Burbiškio bažnyčios Žolinės šventei. Jai iš pasakos eina jaunos kolūkietės, jos draugės Viktorija Smatavičiūtė ir Aldona Savickaitė. Ravi merginos takelius, gražina šventorių, o pro šalį eidami kolūkiečiai kvatoja, laido replikas:

— Ei, jūs, gražuolės! Šventam Antanui pasimelskit, kad klebonas po jauniki išpirštų... Bus linksmiau bažnyčios kiemą šluoti.

— Sava duona byra, o jos bažnyčioj talkas ruošia,

— piktinasi brigadininkas.

— Gulkim į bulves ir gulėkim, kol visi į darbą ruels, — stūlo draugėms Viktorija. — Kltaip neduos ramybės, iki kitų metų Žolinės liežuviams užplaks.

Guli visos trys bulvėse, o kai nutyla kolūkiečių balsai, vėl įnyksta šventus takelius gražinti.

Komjaunuolė Dalia Sacevičiūtė ruošiasi studijuoti. Bet kokią charakteristiką gali kolūkis parašyti apie ją į aukštąją mokyklą? Ir iš viso, ar verta ji garbingo komjaunimo (nario vardo? Tegul apie tai spres kolūkio komjaunuoliai.

O už tai, kad neišėjo į darbą tokio metu, kai derlius byra, kolūkio valdyba šiai trejukai turi tarti savo žodį.

K. VALYS

Amerikos rasistai tebesiautėja

Pietinėse JAV valstijose nuriedėjo nauja rasinių slautėlių banga. Nulinčiasvų jauną negrą M. Parkerį, apkaltintą „užpuolus baltąją moterį“, „tvarkos saugotojai“ neslėmė jokių priemonių slautėjusiems chuliganams sutramdyti.

Teismas ir įstatymai yra baltųjų rasistų pusėje. Iš 500 tūkstančių Misisipio valstijos negrų, sulaukusių rinkėjų amžiaus, tik 20 tūkstančių įtraukiami į rinkėjų sąrašus. Be to, rinkimų mokesčiai, ekonominės sankcijos ir tiesioginis hauginimas šių rinkėjų skaičių sumažina per pusę. Vienuolikoje grafysčių, esančių Misisipės deltoje, kur negrai sudaro 70 procentų gyventojų, į balsavimo sąrašus neįtraukta nė vieno negro.

Laukraištyje „Neišni Gardian“ išspausdinto straipsnio autorius

Bernhemas pasakojo apie tai, kaip žvėriškai buvo nužudytas negras Č. Bilupčas, kuris buvo vienu iš „Krikščionių judėjimo už žmogaus teisių suteikimą negrams“ vadovų.

Kartą, grįždamas iš darbo Bilupas buvo sučiuptas ir grasinant ginklu prievarta nuvežtas į mišką. Ten susirinko 70 žmonių. Bilupas buvo surištas ir dvi valandas baisiai kankinamas. Jis buvo pakabinatas virve taip, kad kojos vos lietė žemę, po to mušamas grandinėmis, o kai daugelyje kūno vietų oda buvo nuplėšta, rasistai į kraujuojančias žaizdas nuogaroje pradėjo kišti geležinius virbus. Nė vienas iš 70 inkvizitorių nebuvo suimtas.

Tarptautinės

Žemė ir žmonės

Suvenyčių Nacijų Organizacijos „1958 metų pasaulinio metinio statistikos leidinio“ duomenimis, daugiau kaip pusė Žemės gyventojų — apie 1.400 milijonų žmonių — gyvena keturiose šalyse: Kinijos Liaudies Respublikoje, Indijoje, Tarybų Sąjungoje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose. Daugiau kaip po 50 milijonų gyventojų turi šios šalys: Japonija,

Indonezija, Pakistanas, Brazilija, Anglija, VFR.

Žemės gyventojų kasmet padaugėja 45 milijonais žmonių, t. y. 85 žmonėmis per minutę.

Didžiausias pasaulyje gyventojų tankumas — Bermudų salose ir Maltos saloje (daugiau kaip 500 žmonių viename kvadratiname kilometre), mažiau — Sacharoje, Gren-

landijoje ir Aliaskoje (1 žmogus 1 kv. km.).

Vidutinis gimimų skaičius yra Gvinėjos respublikos, Didžiausias gimimų skaičius yra Gvinėjos respublikoje (60), po to eina Rodezija, Sudanas, Ruanda-Urundi, Gvatemala ir Paragvajus (49).

(TASS-ELTA)

GYVENIMAN IŠĖJUS

(Atkelta iš 3 psl.)
kau kolūkyje, — kalba Bronė. — O mediciną aš vis tik studijuosiu!

— Gera melžėja. Jei taip dirbs ir toliau, gaila bus išleisti mokyti, — sako apie Blažytę kolūkio pirmininkas.

Neseniai Bronė su savo mokslo drauge Danute Strazdaite.

— Aš irgi, Bronyt, kolūkyje dirbo, o kaip linksma...

NEZAISKIM SLAPUKŲ

Ona Sriubaitė ir Julė Juodviršytė irgi baigė J. Biliūno vardo vidurinę mokyklą. Po egzaminų abi linksmiai atostogavo.

— Tegul paįsdykauja po tiek mokslo metų, — kalbėjo kolūkiečiai.

Bet merginos apie darbą ir negalvojo.

Kartą pamatė abi prie šais ateinantį „Svyturio“ kolūkio pirmininką Cilcį. Ona ir Julė, lyg zuikiai, šovė į rūgius ir pasislėpė.

— Jis tuoj apie darbą šneka, o mudvi juk laiko neturim.

Buvę abiturientės buvo pakviestos į valdybos posėdį, kur valdybos nariai norėjo su merginomis nuoširdžiai pasikalbėti apie darbą kolūkyje. Bet Ona ir Julė neatėjo, pasislėpė.

ANT TĖVELIO SPRANDO

— Antaniuk, nors pieną už mane nuvešk. Per dienų dienas dykas bindzinėji, — prašo senas tėvas sūnaus.

— Galvą skauda, negaliu, vakar kad paūžem... Pats vežk, — atrėžė tėvui Antanas Pilkauskas, buvęs

Svėdasų vidurinės mokyklos moksleivis. Užklausus apie jo planus ateičiai, jis nesigėdinamas sako:

— Jei niekur nepralysiu, tada stosis į Žemės ūkio akademiją.

Antano pėdomis seka ir „Jaros“ kolūkio kolūkiečio Zabarsko dukterė Teresė.

— Spiaut man ant jūsų darbų. Važiuosiu mokyti, — taip kartą ji atrėžė brigadininkui.

Brandos atestatas — kelialapis į gyvenimą. Ir labai negražu, kad kai kurie jaunuoliai tokiu savo elgesiu sutepė šį kelialapį, padarė gėdą tai mokyklai, kuri jiems davė šį brangų dokumentą. Bet dar nevēlu pasukti į teisingą kelią, aktyviai įsijungiant į septynmečio darbus.

L. Zemaitis
Vikonių plytinės vedėjas
Č. Bytautas
(„K. d.“ koresp.)

BALTIJOS JŪROS PAKRANTĖMIS

Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos turistinė grupė jau antra savaitė keliauja Baltijos jūros pakrantėmis, smėlėtomis Nerijos kopomis. Jie aplankė vieną iš gražiausių Lietuvoje kurortinių vietovių — Palangą, pabuvojo Klaipėdos popieriaus-celuliozės kombinate, pasilavino statytojus, maudėsi putojančiose Baltijos jūros bangose.

Turistai, pėsčiomis atlikę žygį Palanga — Klaipėda — Juodkrantė — Nida, atvyko į respublikinę turistinę stovyklą, įkurtą gražioje Kuršių Nerijoje.

Kaip jiems sekėsi keliauti, kaip praleido laisvalaikį respublikinėje stovykloje, čia pasakos atskiri patys turistai.

Perplaukta Negyvoji jūra

Neseniai du Amerikos plaukikai-mėgėjai Džonas Grišinas ir Bilis Džonsonas pirmą kartą istorijoje perplaukė Negyvoją jūrą.

Dėl didelės druskų koncentracijos vandens lyginamasis svoris čia siekia 1,6. Net nemo-

kančiam plaukti negresia pavojus paskęsti. Bet perplaukti jūrą labai sunku net labiausiai prityrusiems sportininkams — nes didelis druskingumas apsunkina plaukimą.

Negyvosios jūros plotis nuo 3,5 iki 16 km. Sportininkai pasirinko plačiausią vietą. Ši nuotolį jie įveikė per 7 valandas 2 minutes.

Anykščių turistų tradicijas išsaugosim

(Pasakoja grupės seniūnas Br. Pakalnė)

Daug mums teko keliauti per aukštuosius Kaukazo kalnus, per miškinguosius Karpatus, po broliškąją Latvijos respubliką. Mes užmezgėme draugiškus ryšius su Baltarusijos ir RTFSR turistais. Daugelis mūsų grupės draugų tolimesnę draugystę tęsia laisvais. Ne vienas iš mūsų susirašinėja ir su ukrainiečiais, su broliais latviais ir saulėtosios Gruzijos turistais. Kai kurie mūsų mokyklos turistai, buvę Kaukazo kalnų šturmuotojai ir šios mokyklos auklėtiniai, dabar vadovauja atskiroms grupėms. Štai Rūta Ramauskaitė dabar vadovauja pionierių namų turistams. Jos vadovaujama grupė

gerai pasirodė respublikiniame turistų saskrydyje Meteliuose. Anykščių turistų tradicijas mes pasiryžę išsaugoti. Ir štai dabar pėsčiomis atkeliavę nelengvą žygį smėlėtosios Nerijos kopomis, mes pasiekėme respublikinę turistinę stovyklą. Kaip miela buvo pasidalinti išpūdžiais su žemalčiais, dzūkais, palapinių kalmynais biržiečiais. Čia mes išpuosėme savo teritoriją įvairiais raštais, emblemomis, pajūrio akmenėliais, kiauteliais, gintaru. Buvom suorganizavę parodėlę.

Užmezgę tarpusius ryšius, suradę naujų draugų, dar labiau saulės spindulių įdegti, mes paliksime Lietuvą ir smėlio kopomis pasieksime Kaliningradą.

Skambėk, daina, Kuršių Nerijoje!

(Pasakoja J. Tarasevičiūtė)

Po sunkaus žygio pasijunti pavargę, ir vieningu prieglobščiu, rodos, gali būti tik miegas. Bet nuovargis tuoj dingsta, kai iš mūsų lūpų pradeda sklisti jaunatviška turistinė daina. Mūsų širdys dega noru dainuoti, linksmintis. Todėl ir respublikinę turistinę stovyklą, gražiąją Kuršių Neriją, pasiekėme su linksma, žygyje sukurta, anykštietiška daina.

Kaip mielai klausėsi kitų grupių turistai, kai iš mūsų lūpų skambėjo žodžiai:

„Nuo Puntuko seno,
Nuo Sventosios pakrančių

Mes takeliais partizanų
Atžygiavome būriu“.

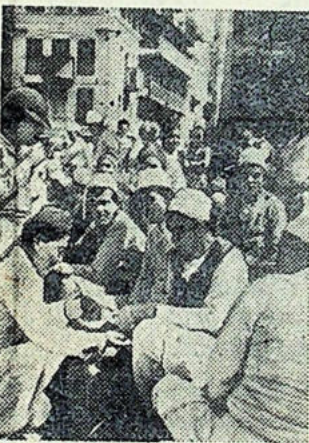
Gražioje Baltijos jūros pakrantėje keturias dienas

skambėjo turistų dainos, sklido juokas, o tolumoje girdėjosi linksmasis klumpakojis ir lietuviška polkutė. Kada nakties sutekos apgaubdavo mūsų turistinę stovyklą — Kuršių Neriją, suliepsnodavo turistinis laužas.

Nerija — tai reto grožio gamtos kampelis. Ne nuostabu tad, kad čia susirinko 400 jaunųjų turistų iš visų Tarybų Lietuvos vietovių. Mes sutikome senus pažįstamus iš Plungės, Vilniaus, Kauno ir kitų miestų.

Medžiagą paruošė mūsų koresp. J. PAJARSKAS

Redaktorius
St. VINCIUNAS

NEPALAS. Ryžių parodavėjai turgaus aikštėje Katmande.

P. Folto nuotr.
Čekoslovakijos telegrafo agentūra

PASTABA

„Kolektyvinio darbo“ Nr. 65 (1048) išbrovė klaida. 4 psl. lentelėje apie plieno ir mėsos gamybą 2-oje eilutėje iš viršaus grafoje „Primelžta plieno iš 1 karvės (kg) reikla skaičiuoti: 1802.“

Dėl spaustuvės ir redakcijos darbuotojų kaltės 3 psl. straipsnyje „Kolūkio sodininkas“ 2-osios pastraipos 2-oji eilutė apversta ir korespondencijoje „Naujai sutvarkytame universiteto“ paskutinės 3 eilutės neišmestos.

Redakcija atsiprašo skaitytojus už nekokybišką darbą.

I Anykščių darbo jaunimo vidurinę mokyklą priimami mokiniai į visas klases. Stojantieji paduoda pareiškimus iki rugpiūčio mėn. 20 d., pridėdami:

- 1) išeito mokslo pažymėjimą;
- 2) darbo pažymėjimą;
- 3) autobiografiją;
- 4) gimimo liudijimą.

Nepavėluokite paduoti pareiškimų! Mokyklos direktorius

Pil. Komarovas Fedotas, Kirilo s., gyv. Anykščių m., Leliūnų gt. Nr. 6, išskėlė ištuokos bylą pil. Komarovai-Glutkinienėi Akulina, Amoso d., gyv. Anykščių m., Daukanto gt. Nr. 6.

Ištuokos bylą nagrinės Anykščių rajono Liaudies teismas.

Pil. Jonaitienė-Baranauskaitė Janė, Prano d., gimusi 1932 m., gyv. Anykščių m., Pergalės gt. Nr. 28/26, išskėlė ištuokos bylą pil. Jonaitiui Kazimui, Petro s., gimusiam 1926 m., gyv. Anykščių m., Pergalės gt. Nr. 28/26.

Ištuokos bylą nagrinės Anykščių rajono Liaudies teismas.